

потомци и днесъ живѣятъ въ близкитѣ села Мариино и Плаково, както и оцѣлѣлиятъ до днесъ дълбокъ кладенецъ (гиранъ), който пои околнитѣ зеленчукови градини.

Стари хора разказватъ, че преди 250 години (къмъ 1690 г.) до рѣка Елишина, въ мѣстността, която сега се нарича Селището, имало яко село Киселчово. Неговитѣ лозя били по Дулеврътъ и около дола Татанчецъ, прѣснати по високитѣ каменисти мѣста покрай гората, гдето и днесъ отъждѣ Татанчецъ има саморасли издѣнки отъ диви вишни, дули, череши, круши. Землището на Киселчово обхващало Бѣли брѣгъ, частъ отъ Присовската джбрава, Журово и Килифарската джбрава, днешното Плаковско землище до планината Бутора и по нататѣкъ обхващало прохода и коритото на Елишина до къмъ колиби Куцаровци.

Главниятъ поминѣкъ на народа били земедѣлие, скотовѣдство, дърводѣлство, риболовство и занаятчийство. Рѣката тогава била пълноводна, както се вижда отъ леглото ѝ. По нея щавили кожи, за което помагала голѣмата смрадлика, що вирѣла по-долу по високия брѣгъ на рѣката. Въ селото имало работилници за дървени издѣлия, металически украси, прѣстени, обеци, кръстчета, гривни, медни, сребърни и бронзови издѣлия, изображения на малки иконички и сждове, обковка, гвоздеи, подкови и т. н. Съ една дума, Киселчово по онова време играло роля на съсрѣдоточно индустриално и пазарно мѣсто, каквито сж днесъ Килифарово и Дебелецъ. Откъмъ равнището селото се запазвало отъ окопъ, който до скоро личеше, но днесъ е изравненъ и разоранъ, а отъ изтокъ дѣсниятъ брѣгъ на рѣката билъ здрава и непроходима стена.

Въ селото имало църква „Св. Богородица“. Образътъ на Божията майка билъ излѣнъ на медни плочки и се продавалъ за окачване на шия. Източно отъ селото, отъждѣ рѣката, високата поляна се нарича Оградня, защото била оградена съ ровъ и живи плетища. Тука били нивитѣ, градинитѣ за варива (бобъ, леща, жита и др.). Надъ Ограднята се шири селската Джбрава, която, по-горе, надъ рѣката, се издига въ височина съ име Хайдушка могила.

Селото Киселчово било заможено, имало голѣм имотни много работници. За това то се ползувало предъ българи и предъ турци съ голѣми привилегии. Населението било чисто българско. Федова чифликъ билъ на единъ километъръ далечъ отъ селото. При чифлика живѣели само 9—10 челяди ратаи (работници орачи, копачи, овчари, говедари и др.). Киселчово услужвало на чифлика съ занаятитѣ си.

Преданието продължава: настѣпили въ царщината нѣкога голѣми размирици. Българитѣ на много мѣста били натварени съ тежки данѣци, та се вдигнали противъ турцитѣ. Роптали и киселчовци.